

شام غریبان حسین (ع) سحر ندارد

نخستین شب عزا و سوگ خاندان پیامبر (ص) پس از شهادت سید الشهداء (ع) است. شبی تیره تر از سیاهی! شبی جانسوز که در آن تلخ‌ترین لحظات بر خاندان امام حسین (ع) گذشته است.

به گزارش خبرنگار گروه فرهنگی ایسکانیوز، با چه زبانی و با چه لفظی می‌توان دل‌های شکسته، قلب‌های جریحه‌دار، ناله و نوای بلبلان بال و پر سوخته گلستان نبوی و علوی، و سوز دل یتیمان و بانوان حسینی را بیان کرد؟

شام غریبان است! کودکان یتیم که دیشب پدر داشتند، و بانوان بی‌سرپرست که دیشب سرپرست و کاشانه داشتند؛ امشب با آشیانه سوخته و دل‌های داغدار، بدون سرورشان حضرت اباعبدالله (ع) چه می‌کنند؟

تفاوت بین این دو شب چقدر است: شب عاشورا و شب یازدهم؟ دیشب چه سالاری داشتند؟ دیشب چه کسی از خیمه‌ها محافظت می‌کرد؟ دیشب چه کسانی در خیمه‌های بودند؟ امروز اما بدن مبارکشان بدون سر روی زمین است! آن شب چه کسی سرپرست علویات و فاطمیات را بر عهده داشت؟ زینب کبری (ع) آن شب چه حالی داشت؟ از یک سو مراقبت از حجت خدا زین العابدین (ع) و همسران و یتیمان برادر، و از سوی دیگر به دنبال دختران گمشده!! همه اینها در سرزمینی که بدن برادرش و عزیزانش با آن وضع روی زمین افتاده باشند!

آه چه شبی بود آن شب و چه حالی داشت دختر امیر المؤمنین (ع). سلام علی قلب الزینب الصبور و لسانها الشکور.

انتهای پیام/